Бераберъ, в. Бараабаръ.

Берастия, прл. неизм. ~~�то~~ или Бораръ, да дадеръ ~~Кому се да~~ Бераръ, ~~да~~

Берестъ, м. диплом за някаква привилегия, давана отъ върховната власть въ Турско, фермань на Вагри-ръ, на владицитѣ се давать берати или фермани за да извършватъ свободно дѣлъ-ръ-ръ-ръ